

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6387

гр. София, 16.08.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в закрито заседание на 16.08.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

като разгледа дело номер **7505** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от Левент Х. Е. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес-гр.С., [улица], ет.1, ап.2 чрез адв.Д. С. със съдебен адрес-гр.С., [улица], ет.1 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0344-000118/22.07.2022г., издадена от Началник РУ С. към ОДМВР С., с която на основание чл. 171, т.2А буква“А“ от ЗДвП по отношение на Левент Х. Е. е наложена принудителна административна мярка – временно спиране от движение на МПС –лек автомобил „О. Инсигния“ с ДК [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца.

С жалбата е направено искане за спиране изпълнението на оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0344-000118/22.07.2022г., издадена от Началник РУ С. към ОДМВР С.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от **ФАКТИЧЕСКА И ПРАВНА СТРАНА** следното:

Искането за спиране, е **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО**, като подадено в срок, от активно легитимно лице – адресат на акта и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във всящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е **НЕОСНОВАТЕЛНО** по следните съображения:

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на

визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на жалбоподателя на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В случая жалбоподателят излага аргументи, относно незаконосъобразността на оспорения индивидуален административен акт, обсъжда наличието на основания за налагане на ПАМ, както и събраните в хода на административното производство доказателства. Сочи, че не е собственик на автомобила, а такъв е търговско дружество [фирма] с ЕИК[ЕИК], чийто управител е именно жалбоподателят. Част от дейността на дружеството е отдаване под наем на автомобили, собственост на [фирма].

С направеното искане за спиране изпълнението на оспорения административен акт не са изложени конкретни аргументи какви евентуално имуществени вреди биха могли да настъпят за физическото лице Левент Е. и дали същите са значителни и биха ли могли да бъдат трудно поправими.

Безспорно е обстоятелството, че жалбоподателят не е собственик на автомобила. Липсват изложени твърдения в жалбата дали автомобила се ползва от физическото лице и какви биха били имуществените вреди за същото в случай, че физическото лице не ползва моторното превозно средство.

Изложените твърдения в жалбата са общи, като не би могло да се установи по какъв начин липсата на възможност конкретният лек автомобил да бъде ползван от жалбоподателя би могло да причини на оспорващия значителни или трудно поправими вреди

По изложените съображения, съдът приема искането за неоснователно и следва да го остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град, 61-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Левент Х. Е. ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес-гр.С., [улица], ет.1, ап.2 чрез адв.Д. С. със съдебен адрес-гр.С., [улица], ет.1 ЗА СПИРАНЕ НА ПРЕДВАРИТЕЛНОТО ИЗПЪЛНЕНИЕ на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0344-000118/22.07.2022г., издадена от Началник РУ С.

към ОДМВР С., с която на основание чл. 171, т.2А буква“А“ от ЗДвП по отношение на Левент Х. Е. е наложена принудителна административна мярка – временно спиране от движение на МПС –лек автомобил „О. Инсигния “ с ДК [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението, чрез Административен съд-София-град до Върховния административен съд на Република България.

На основание чл. 138, ал. 1 от АПК, препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: